

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2751/2023
22.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Марије Терзић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милисав Ђорђевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства одбране, ВП ... Ниш, коју заступа Војно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3503/22 од 09.03.2023. године, у седници одржаној 22.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3503/22 од 09.03.2023. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3503/22 од 09.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу П1 380/20 од 29.04.2022. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати и то: на име претрпљеног страха 130.000,00 динара, на име претрпљених физичких болова 160.000,00 динара, на име умањења животне активности 530.000,00 динара и на име наружености 30.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 29.04.2022. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиоца да се на износ из става првог изреке тужиоцу призна законска затезна камата од 22.12.2019. године као дана настанка штете па до пресуђења 29.04.2022. године. Ставом трећим изреке, одбијен је, као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му поред износа досуђених у ставу првом изреке пресуде исплати на име накнаде нематеријалне штете и то: на име претрпљеног страха износ од још 20.000,00 динара, на име претрпљених физичких болова износ од још 40.000,00 динара, на име умањења животне активности износ од још 70.000,00 динара и на име наружености износ од још 20.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 22.12.2019. године до 29.04.2022. године. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова поступка плати 148.377,00 динара, са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3503/22 од 09.03.2023. године, одбијена је, као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом и четвртом изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене, као о изузетно дозвољеној, на основу члана 404. ЗПП.

Предмет тражене правне заштите је накнада нематеријалне штете, због повреде на раду (приликом редовне обуке), а побијаном одлуком је потврђена првостепена пресуда којом је делимично усвојен тужбени захтев тужиоца. Будући да побијана пресуда не одступа од судске праксе нижестепених судова и ревизијског суда у тумачењу и примени члана 164. Закона о раду и члана 154, 173, 174, 177. и 200. Закона о облигационим односима, то у овом случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе и ново тумачење права.

Са наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, и оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 441. ЗПП, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У споровима ради исплате новчаног потраживања из радног односа, ревизија је дозвољена под истим условима као у имовинскоправним споровима који се односе на новчано потраживање.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 23.12.2020. године, а вредност предмета спора је 850.000,00 динара.

С обзиром на то да вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија тужене није дозвољена.

Са напред наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић